

Kam me pelje moj New Age

Edmond C., univ.dipl.psih.

Vidya Inštitut

Uvod

V tem članku bom razmejil svoje poglede na t.i. New Age gibanje, ki je na Zahodu in s tem tudi v Sloveniji prisotno že vrsto let. Ta tema je precej obširna in za nekatere po vsej verjetnosti tudi malce delikatna. Zavedam se namreč, da je ogromno ljudi v Sloveniji tako ali drugače še vedno pod vplivom New Age pristopa k osebni in tudi nadosebni oz. duhovni rasti, zavestno ali nevede.

Moj namen v tem članku je opredeliti vrednost, doseg in učinkovitost New Age pristopa iz vidika naših vsakdanjih življenj. To so seveda le moji pogledi, v najboljšem primeru le relativni.

Svobodna izbira

Kljub temu, da v prenekaterem družbenem okolju pri nas svobodna volja ni priznana, je realnost seveda drugačna. Pravi znanosti, kot sta nevrobiologija ter kvantna fizika, dokazujeta na znanstveni način, da svobodna volja obstaja in da si, na koncu koncev, sami kreiramo svojo zaznavo sebe, drugih in sveta. Iskreno rečeno, svobodni volji v prid govori tudi zdrava kmečka pamet.

Na podlagi tega dejstva bi rad najprej izrazil svoje prepričanje, da je veliko ljudi med nami, ki si iskreno želijo napredovati, biti srečnejši in bolj izpolnjeni, bodisi materialno, intimno ali pa duhovno. In od vsakega posameznika je v bistvu odvisno, po kateri poti bo hodil. In prav je tako. V luči naše teme to pomeni, da je, iz mojega vidika, hoja po New Age poteh povsem sprejemljiva. V to ni dvoma.

Ampak, postavlja se seveda vprašanje, koliko je New Age pristop resnično in prav zares v pomoč ljudem. Kakšna je resnična učinkovitost New Age pristopa k samorazvoju? Kakšen je njegov doseg?

Novodobno gibanje

Poglejmo najprej, kar New Age sploh je. „Novodobno Gibanje“ (New Age movement) se je pojavilo v sedemdesetih in doseglo svoj vrhunec v osemdesetih letih prejšnjega stoletja. Bila je to prava eksplozija drugačnega razmišljanja, komercialnih priložnosti in mešanice religioznosti, filozofije, misticizma, alternativne medicine, parapsihologije, neznanih letečih predmetov, teorij o izven zemeljskih bitij ter spiritualnosti.

V New Age gibanju je prostora za vse religije, za vse filozofske smeri in v njem lahko najdejo svoje mesto prav vsi, ki jih nematerialno vsaj malce privlači. Menim, da je New Age resnična

Meka za tiste, ki si želijo drugačnosti, morda malce čarobnosti in čudežev in seveda s tem tudi razbremenitve od težav v življenju.

Po svetu in tudi pri nas je vpliv New Age pristopa še vedno močno čutiti. To so praviloma tiste delavnice, seminarji, tečaji in predavanja, na katerih ni prav kristalno jasno, za kaj se pravzaprav gre in kakšen napredek se lahko pričakuje.

Pod New Age zastavo sodijo tiste dobre in slabe, resnične in izmišljene knjige in ostale publikacije, ki nudijo nekaj novega, razburljivega in obljublajo instant gratifikacijo želja, poti iz težav v sedmih (številka sedem je tukaj ključnega pomena, zakaj, ne vem) korakih, in seveda tudi vstop v obljubljeni svetli bitij ter komunikacijo z njimi. Zakaj že točno, s kakšnim namenom? Ne vem.

Cene storitev v večini New Age pristopov so nejasne, in se kakopak spreminjajo glede na „sporočila“ iz onstranstva. Tudi sami cilji storitev so praviloma povsem abstraktni.

V New Age gibanju, bolj kot v katerem koli drugem meni znanem pristopu, je v bistvu dovoljeno marsikaj. V New Age-u je verjetno vse res, najbrž je vse mogoče za vsakogar; vse velja poskusiti in vse je vredno vlaganja truda in seveda denarja. Vsi pristopi so v redu, ker (verjetno) vsi ti pristopi vodijo v Luč (kaj ta Luč je, tudi ne vem). Nihče ne dvomi v vsebino New Age knjig, vse je res in kdo sploh ima pravico dvomiti v njih resničnost. Podobno poglede na New Age imajo tudi vodilni transpersonalni psihologi na Zemlji, kot sta Dr. John Rowan in Ken Wilber, recimo.

Osebe, ki potrebujejo pomoč pa tako ostajajo prepuščene sami sebi in svoji presoji. Poznan mi je primer mlade neplodne ženske, ki je potrošila na tisoče evrov za neke abstraktne energijske obdelave njene maternice. Rezultat: še vedno nima otrok. V pogovoru z menoj mi niti ni znala povedati, kaj je možakar počel in kdaj. Delo je seveda potekalo večinoma na daljavo (!). Žalostno je, da se ljudje v stiski naivno oklepajo tudi tistih bilk, ki ne vodijo nikamor.

Zanimiv mi je bil tudi pogovor z moškim, ki se je zaupal, da se po najinem pogovoru že dolgo ni tako dobro počutil, kljub vsem dolgoletnim energijskim obdelavam njegove soproge.

Še en primer: ženska je v obupno ne izpolnjujočem partnerskem odnosu. Govorimo o varanju, odsotnosti komunikacije, čustvenem nasilju, hladnosti. Glede na New Age pristop je v taki situaciji baje potrebno možu pošiljati belo svetlobo in ga brezpogojno ljubiti (!). Rezultat oz. napredek: ga ni.

New Age namreč narekuje, da se moramo imeti vsi radi, se ne jeziti in biti oblečeni v svetlejše barve, saj tako dvigamo vibracijo ne samo sebi, temveč tudi okolju. Vsak večer prižgimo svečko oz. eterično olje in tako očistimo nabrano negativnost v naši auri. Hmm.

V kontrastu pa prizemljenost oz. izpolnjenost v vsakdanjem življenju, pozitivno finančno stanje na banki, izpolnjenost v spolnosti, samozavesten odnos do avtoritet, odprta komunikacija s starši oz. otroki, upoštevanje svojih čustvenih potreb, res izpolnjujoč partnerski odnos – vse to ni pomembno, glavno je, da se imamo brezpogojno radi in da v Vesolje pošiljamo pozitivne misli in vibracije.

In če nam nadangeli rečejo, da moramo čakati in trpeti v težki situaciji, je to zlata resnica. Oni so vendar več vredni on nas, le zakaj bi uporabili svojo presojo, svojo osebnostno moč?

Vse to je tipično za New Age pristop k napredku. Žalostno toda resnično. New Age je tako varen, mehak in sladek oz. pocukran način izogibanja resničnim težavam v vsakdanjem življenju.

Naj vam iskreno povem: tudi sam nisem bil izjema; tudi mene je New Age, ne ravno posrkal vase, vsekakor pa vsaj malce oplazil. Bila so to meseci bežanja od težav v življenju, od resničnih občutkov (manjvrednosti, nesposobnosti, odtujenosti od samega sebe) v čakanje na prihod vesoljskih ladij, s katerimi naj bi, vsi beli in vnebovzeti, odšli v peto dimenzijo (kaj in kje to je, še sedaj ne vem).

Odpirali smo neka abstraktna vrata 12:12; ko smo to realizirali, so bila na vrsti vrata 11:11. Kaj to pravzaprav je, mi nihče niti takrat ni znal razložiti, pa tudi pomagalo ni prav pretirano. Pripravljali smo se na vnebovzetje, pogovarjali z ašter komando, mojstri modrosti, angeli. Rezultat: vodja priprav na vnebovzetje je z našimi prostovoljnimi prispevki potoval po svetu in „ozaveščal“ prejšnja življenja. In vesoljske ladje? Trenutno se zbirajo v Orionu, govori se, da bodo vsak čas prišle. To traja sicer že desetletje... zadnja novica pravi, da imajo težave z antimaterijskim pogonom...

Resnica pa je bila, da sem bil takrat povsem neizpolnjen v službi, sam, brez dekleta, seksualno totalno zavrt, potlačen, bežal sem od prevzemanja odgovornosti za svoja čustva. Nisem sploh vedel, kaj pomeni biti srečen, odprt in komunikativen. Moja New Age duhovnost je bila totalna farsa, plitka in neumna obramba pred resničnimi težavami v življenju.

Kot psiholog seveda sedaj točno vem, kaj se je takrat dogajalo z menoj. Kompenzacija, racionalizacija, zanikanje ter transfer nezadovoljstva in agresivnosti. To so obrambni mehanizmi, šolski primer. Zmeda, napake, popolna iluzija. Še dobro, da je ta moja zabloda trajala le par mesecev.

Osebni odnos do sebe

Resnici na ljubo, New Age gibanje ne obstaja samo po sebi, temveč je seveda sestavljeno iz posameznikov. In ti posamezniki sami oz. njihovo lastno stanje dopušča, da hodijo po New Age poteh.

Ne moremo namreč prav zares kriviti vodje delavnice, ki vam proda sedem-deset lepih kristalčkov, z obljubo, da boste bolj svetli (karkoli to že pomeni). To je vendar njegov posel. Ste s tem rešili svoje težave v življenju?

Ni prav zares realno, da obtožimo samozvanega jasnovidca, ki vam računa po 156,99 EUR za pogled v prihodnost ali daljno preteklost (ki tako ali tako ni preverljiva). To je vendar njegov dar in vi tega dara nimate. Torej, odprite mošnjiček, če dvomite vase in v svoje sposobnosti in odločitve.

Niti ni ravno pretirano kriv vodja seminarja, ki vam proda angelske karte, posebne obeske, ki baje dvigajo vibracijo četrti in šesti čakri ter sedem decilitrov (ti šment, spet ta magična številka!) eteričnega olja, ki krepi vašo samozavest. Saj možakar vendar sam uporablja te artikle in vam lahko iskreno pove, da so te reči njemu res ogromno pomagale.

Niti ni res pravično, da krivimo mojstra energijske tehnike, ki vam računa dve mesečni plači za mojstrsko stopnjo, saj je vendar tudi on „moral“ plačati toliko. In seveda tudi sam verjame, da je ta energija res toliko vredna. In če verjame on, veliki mojster, morate verjeti tudi vi.

Evidentno je, da ljudje, ki prodajajo in zaupajo v New Age, v njegovo vrednost prav iskreno verjamejo. Njihovo stanje zavesti, njihova odprtost je pač na tej točki. In to seveda po vsej verjetnosti pomeni, da sami (in verjetno tudi njihovi tečajniki, slušatelji, kupci) niso prav zares izpolnjeni in resnično srečni v življenju (lahko se seveda motim). Zakaj bi sicer bili tako nedosledni in verjeli v nekaj, kar dolgoročno prav zares ne nudi konkretnih rezultatov v vsakdanjem življenju?

Namreč, oseba, ki sledi New Age metodam, ima lahko vse glavne čakre povsem „čiste in brez blokad“, ima lahko ozaveščena vsa prejšnja življenja, aktivirano DNK, oblači se lahko v belo-vijolične barve z odtenki zelene, lahko je v stalni komunikaciji z nadangeli in mojstri modrosti, lahko pošilja na milijone pozitivnih misli svojim bližnjim in lahko je zelo vešč s kristali in energijami vseh vrst – in še vedno povsem neizpolnjena v spolnosti, finančno popolnoma odvisna od drugih, v poraznem partnerskem odnosu, povsem odtujena od svojih lastnih čustvenih potreb, kritična do staršev in/ali otrok in do drugačnosti in brez iskrenega stika s svojimi lastnimi avtentičnimi cilji in željami.

Je to sreča? Je to resnična sreča?

<dolga pavza>

No, kakorkoli že, prišli smo do ključnega momenta v naši temi: kaj je sreča, kaj je izpolnjenost.

Biti ali ne biti srečen, to je sedaj vprašanje

Sreča je za vsakega posameznika nekaj osebnega, izpolnjenost prav tako. Vsakdo živi po svoje in prav je tako.

Ne morem torej govoriti o neki vsesplošni in objektivni definiciji sreče. Lahko pa z vami podelim svoje misli o sreči in doseganju le-te. Lahko tudi podelim svoje misli glede prave pomoči, na podlagi petindvajsetih let dela na sebi in vsaj enajstih let pomoči ljudem v obliki psihoterapije.

Izkušnje kažejo, da ljudje sami določamo koliko resnice, pristnosti in globine doživljanja bomo sprejeli v svoje življenje. In prav to je tisto, kar po mojem mnenju New Age pristopu zares prav obupno primanjkuje: pristnost občutkov o samemu sebi, konkretnosti zavedanja resničnih težav v življenju in seveda voljnosti soočanja z realnostjo v vsakdanjem življenju ter z globljimi občutki o samemu sebi.

Zakaj bi sicer New Age ljubitelj tako nerad govoril o svojih težavah (če se jih sploh zaveda, seveda)? Konkretnost, natančnost in jasnost izražanja so New Age pristašem, vse tako kaže, tuje. Takoj, ko nekdo izrazi dvom v vrednost New Age pristopa ali v njega učinkovitost bi ga New Age pristaši verjetno označili za črnega in povrhu vsega še za nekoga, ki oddaja negativne vibracije. Brez natančnega soočanja s takim mnenjem in brez tehtnega razmisleka.

Srečanje oz. soočanje s samim seboj, z bolj avtentičnimi občutki in z realnimi situacijami v vsakdanjem življenju je za New Age pristop, kot kaže, tabu. Pravzaprav je sama definicija New Age gibanja, vsaj kot jo jaz dojemam, točno to: neprizemljena in nedosledna mešanica dobrih in slabih metod in informacij, ki so skorajda same sebi namen. Napredek s temi metodami je, iz vidika vsakdanjega življenja, le navidezen in v njem zelo težko konkretno izmerljiv.

Moje mnenje je, da se sreča, tista prava sreča, kot rezultat osebnega razvoja, slej kot prej manifestira oz. pokaže tudi v vsakdanjem življenju. V odnosih, v intimi, na finančnem področju, v službi, v družini. Če se to ne zgodi, potem verjetno metoda ni dovolj učinkovita in konkretna.

Je lahko kdo prav zares iskreno srečen v neizpolnjujočem partnerskem odnosu, kjer vladata hlad in odsotnost pristne komunikacije?

Je sploh možno biti res srečen in izpolnjen brez finančne stabilnosti?

Da, vsak sam izbira, kako bo živel. Ves duhoven in v svetlih barvah oblečen in brez denarja. Z aktivirano DNK in osamljen, neizpolnjen v partnerskem odnosu, vedno na razpolago drugim. V redu, ni problema.

Vendar ljudje smo resnično sposobnejši od tega. Lahko in znamo bolje, zaslužimo si več. Če in ko prenehamo slepiti same sebe, seveda.

Resnična pomoč

Zame je prava pomoč tista, ki prinaša napredek v resničnem življenju, tukaj in sedaj, v vsakdanjih situacijah. Pomoč, katere cilj je neodvisnost in svoboda klienta oz. stranke od samoustvarjenih omejitev in tudi od mene kot terapevta.

Zame, kot psihoterapevta, je daleč največja nagrada, da moje stranke toliko napredujejo, da name in na mojo pomoč niti pomislijo več ne. Moj cilj je, da pomagam ljudem do tiste mere, na kateri bodo znali in bili sposobni živeti sami. Brez mene. To je kot kaže relativno visok standard, vsaj, če pogledam kolege terapevte, ki baje molzejo kliente iz meseca v mesec in jih vežejo nase prav z zgoraj omenjenimi New Age metodami. Napredka s takimi metodami v vsakdanjem življenju skorajda ni.

Kam torej vodi New Age?

Iz napisanega je očitno, da mi New Age pristopi ne dišijo. Vendar to samo po sebi ne pomeni, da New Age metode ne nudijo prav nikakršnega napredka. Daleč od tega.

Pri akademskem študiju imam podobna mnenja o psihiatriji. Moje mnenje namreč je, da nihče pri res zdravi pameti ne bo šel po pomoč k psihiatru. Vendar to ne pomeni, da psihiatrija s svojimi metodami ukvarjanja s posledicami težav z roko v roki s farmacijo, ljudem ne pomaga. Seveda pomaga, tudi antipsihotiki in antidepresivi (ki imajo sicer dokazano zelo negativne stranske učinke) imajo svoje mesto za določene osebe v določenih situacijah.

Vendar to ne pomeni, da so te iste osebe tako obupno neumne in povsem brez možnosti za napredek brez tabletk. Psihiatrija je pač prva postaja na poti ozaveščanja vzrokov za težave in istočasno tudi prva ovira pri resničnem napredku.

Isto velja, po mojem mnenju, za New Age. Recimo pošiljanje pozitivnih misli in bele svetlobe drugim, v dobri veri, da bo to rešilo osebne in intimne probleme, je seveda lahko prvi korak pri prepoznavanju vzrokov za svoje težave. Malce naiven korak, a vendarle. Istočasno je lahko seveda tudi velika ovira. Po pol kile kristalov po žepih in čakanje na rešitev problemov brez lastne angažiranosti verjetno ne bo delovalo.

Kam torej vodi New Age? Odvisno od osebnega namena, vsekakor. Če je namen bežanje od globlje realnosti v vsakdanjem življenju, potem je New Age res lepa, mehka in sladka uteha. Če pa je namen resnični napredek, potem je New Age le ena prvih, in niti ne tako hudih, ovir na poti ozaveščanja svojih notranjih potencialov.

Upam, da je namen večine vas prav slednji.

Edmond C.
www.edmondc.net